

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 413/07
11.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Branislave Apostolović, predsednika veća, Nadežde Radević, Slobodana Spasića, Sofije Vagner-Ličenoski i Jovanke Kažić, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA i BB, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženog "VV", radi poništaja odluke i vraćanja na rad, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.1.br.2473/04 od 23.12.2005. godine, u sednici održanoj 11.12.2007. godine doneo je

P R E S U D U

Revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.1.br.2473/04 od 23.12.2005. godine ODBIJA SE kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Mladenovcu P.1.br.706/03 od 30.03.2003. godine odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se poništi kao nezakonito rešenje o otkazu ugovora o radu br.1308 od 30.09.2003. godine, kojim je tužiocu prestao radni odnos na dan 29.09.2003. godine, te da se tuženi obaveže da tužioca vrati na radno mesto čuvara - vatrogasca, kao neosnovan. Odlučeno je da svaka strana snosi svoje troškove postupka.(U presudi je pogrešno označen datum njenog donošenja, jer je doneta 30.03.2004. godine).

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.1.br.2473/04 od 23.12.2005. godine odbijena je žalba tužioca kao neosnovana, a prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju, pobijajući je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pravilnost pobijane presude na osnovu člana 386. ZPP i utvrdio da je revizija neosnovana.

U sprovedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovan su revizijski navodi o postojanju bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP, jer pobijana presuda sadrži dovoljne, jasne i neprotivurečne razloge o bitnim činjenicama, a nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, između stranaka je zaključen ugovor o radu br.996 od 21.05.2002. godine, prema kojem je tužilac obavljao poslove vatrogasca, čiju sadržinu predstavljaju i poslovi obezbeđenja objekta i stvari, odnosno imovine poslodavca. Dana 29.08.2003. godine, obavljajući poslove svog radnog mesta u noćnoj smeni, tužilac je, posle kraćeg verbalnog sukoba, učestvovao u tuči sa zaposlenim GG, takođe raspoređenim na radnom mestu čuvara - vatrogasca. U tom sukobu oba zaposlena su zadobili lake telesne povrede. Tuženi je 15.09.2003. godine dostavio tužiocu upozorenje o postojanju razloga za otkaz ugovora o radu. Takođe je od sindikata čiji je tužilac član, zatražio mišljenje, koje nije dostavljeno. Dana 30.09.2003. godine pod brojem 1308 direktor tuženog je doneo rešenje kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu sa 29.09.2003. godine, s pozivom na odredbe člana 101. stav 1. tačka 3. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS" br. 70/01 i 73/01) i člana 16-h tačka 17. Ugovora o radu kojim je propisano da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze koja je opisana kao izazivanje nereda ili učestvovanja u tuči u preduzeću ili na službenom putu.

Primenjujući materijalno pravo na utvrđeno činjenično stanje, pravilno su nižestepeni sudovi stali na stanovište da tužbeni zahtev nije osnovan, jer je rešenje o otkazu ugovora o radu doneto u skladu sa odredbama člana 101. stav 1. tačka 3. Zakona o radu.

Revizijski navodi o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Odredbama člana 104. stav 3. i 4. Zakona o radu propisano je da je poslodavac dužan da, pre otkaza ugovora o radu zaposlenom, zatraži mišljenje sindikata čiji je član zaposleni, a da je sindikat dužan da dostavi mišljenje u roku od pet dana. U postupku je utvrđeno da je tuženi tražio mišljenje sindikata čiji je član tužilac, ali ga sindikat nije dostavio. Pribavljanje mišljenja sindikata nije uslov za davanje otkaza ugovora o radu, niti je mišljenje sindikata obavezujuće za poslodavca. Poslodavac može dati otkaz zaposlenom kada su ispunjeni uslovi iz člana 101. Zakona o radu i kad sindikat sa time nije saglasan, kao i kad sindikat ne dostavi traženo mišljenje, kao što se desilo u ovom slučaju.

Prema članu 101. stav 2. Zakona o radu, poslodavac je dužan da, pre otkaza ugovora o radu u slučaju iz stava 1. tačka 3. i 4. ovog člana, zaposlenog upozori na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu. Suština ovog upozorenja je da se zaposlenom omogući da se izjasni o otkaznim razlozima i da mu se omogući da se brani od onoga što mu je stavljeno na teret, kao i da se izjasni da li je određenim radnjama ili ponašanjem učinio povredu radne obaveze, odnosno narušio radnu disciplinu, te da li postoje razlozi za isključenje njegove krivice ili druge okolnosti koje su od značaja za razjašnjenje nastale situacije. Time se zaposlenom omogućava pravo na odbranu, koje je propisano i u članu 7. Konvencije o prestanku radnog odnosa na inicijativu poslodavca. Ovaj uslov je u konkretnom slučaju ispunjen, jer je tužiocu blagovremeno dostavljeno upozorenje, pa je imao dovoljno vremena da se izjasni o povredama radne obaveze koje mu se stavljaju na teret. Nisu cilj i svrha upozorenja iz člana 101. stav 2. Zakona o radu da se zaposleni opomene da ubuduće ne vrši određene radnje koje predstavljaju povredu radne obaveze, kako se to pogrešno ističe u reviziji. Stoga je i ovaj revizijski navod neosnovan.

Imajući u vidu izloženo, Vrhovni sud je primenom člana 393. ZPP, odlučio kao u izreci.

Odredbe ranije važećeg Zakona o parničnom postupku primenjene su na osnovu člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04).

Predsednik veća - sudija,

Branislava Apostolović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

NN